FAȚĂ-N FAȚĂ CU ANTRENORUL ECHIPEI NAȚIONALE

Angelo Niculescu în vizită la redacția noastră

- COMISIA DE SELECȚIE ESTE DE ACORD SĂ SE APELEZE LA SERVICIILE UNUI ANTRENOR STRĂIN
- LIPSA DE COEZIUNE ÎNTRE ANTRENORII NOȘTRI DĂUNEAZĂ MULT INTERESELOR MAJORE ALE FOTBALULUI NOSTRU
- TALENTUL, VALOAREA NU POT FI FRUCTIFICATE FĂRĂ ANGAJARE FIZICĂ TOTALĂ
- ÎNFIINȚAREA LOTULUI NAȚIONAL B

La începutul săptămînii am primit la redacție vizita antrenorului **Angelo Niculescu**, membru al comisiei de selecție a F.R. Fotbal. Discuția nu s-a lăsat mult așteptată, avînd în vedere unele opinii divergente ale redacției noastre și ale antrenorului echipei naționale privind modalitatea tratării meciului România — Olanda. Așadar, iată-ne față-n față, antrenorul Angelo Niculescu și conducerea revistei noastre, într-un dialog făcut cu scopul să lămurească unele aspecte ale activității echipei naționale, jucători, antrenori, pregătire, atmosferă, relații cu presa, viitorul echipei naționale.

Conversația a început cu un repros.

— **Consider**, ne-a spus Angelo Niculescu, **o eroare publicarea unor declarații ale jucătorilor fără a cerceta măsura în care ele corespund realității. În apărarea slăbiciunii lor în meciul cu Olanda, aceștia nu exagerat și s-au dovedit lipsiți de modestie. Chiar și tratarea „cazului Dan Coe" făcută de dv. înaintea meciului cu Olanda, mi s-a părut a fi pe aceeași linie de „a da apă la moară" jucătorilor, de a micșora prestigiul antrenorilor. Credeți că jucătorii, chiar internaționali fiind, pot să sfătuiască pe antrenori, cum și cît timp să facem un antrenament? Iată ce ne-a șocat cel mai mult.**

— Publicarea unor declarații ale jucătorilor fără prezența sau filtrul antrenorilor nu credem că constituie o greșeală. Noi plecăm de la ideea că jucătorul, internaționalul, oricît de tînăr sau matur ar fi, poate să-și exprime o părere de îndată ce îi acordăm încrederea de a îmbrăca tricoul național și îl facem răspunzător, pe el în primul rînd, de comportarea în teren. Revista noastră a făcut de altfel rezerve asupra unor declarații ale acestora. În pofida multor eforturi, rămîne încă „omenește" să vedem paiul din ochiul altora și nu bîrna din ochiul nostru. Aceasta este valabil și pentru oameni incomparabil mai maturi decît jucătorii în cauză. Noi știm că mulți dintre ei se pregătesc superficial, că îi tentează mult o viață ușoară, că maschează coniacul în pahare-sondă peste care pun pepsi-cola, i-am criticat și îi vom critica în continuare, dar nu uităm niciodată că slăbiciunea multor conducători și antrenori de la cluburi, lipsa lor de intransigență, favorizează abaterile de la disciplină, scăderea valorii, mai ales la jucătorii tineri.

Apreciați că declarațiile componenților echipei naționale din meciul cu Olanda sînt în totul eronate?

— **Nu. Din declarațiile jucătorilor rezultă și unele stări de fapt reale privind pregătirea, chiar selecția și ambianța lotului, dar nu pot fi de acord cu declarații nerealiste ca acelea exprimate de Dinu și Dumitrache. În dimineața meciului i-am văzut jucînd tenis de masă. Le-am spus să nu exagereze pentru că le-ar putea dăuna după amiază și dacă vom constata slăbiciuni în randament îi vom sancționa. Pe Dinu l-am avertizat să nu facă abuz de plecări în atac pentru că în acest mod prezența lui în ofensivă nu va mai fi o surpriză pentru adversari. Asemenea indicații au găsit răstălmăciri în declarațiile jucătorilor. Una dintre ele este și aceea despre antrenamentul făcut la Otopeni cu 48 ore înaintea întîlnirii cu Olanda. A fost un antrenament de intensitate medie, cu o durată de 90 de minute, programat cu avizul medicului, pe care-l considerăm bine plasat în cadrul pregătirii.**

— După meciul cu Olanda a urmat o analiză cu jucătorii și, eventual, cu antrenorii echipelor care au dat fotbaliști în lotul național?

— **Nu am făcut această analiză, deoarece după întîlnirea cu Olanda a urmat etapa finală de campionat și jucătorii au plecat la cluburi. Din cauza aglomerării problemelor organizatorice, nici în biroul federal nu s-a analizat profund această întîlnire. Am discutat-o amănunțit numai în cadrul comisiei de selecție.**

— Ce cauze principale atribuiți slabei comportări a echipei naționale în ultimul ei joc?

— **Am greșit selecția prin introducerea în echipă a unor jucători care, deși talentați, nu au încă o valoare internațională. Ei sînt elemente de perspectivă, dar nu interesează încă prezentul. În această direcție ne-am și lăsat influențați, în bună parte și de presa sportivă. Aș vrea să adaug că în afară de unele sugestii de selecție, comentatorii de fotbal, inclusiv redactorii dv., nu au stat de vorbă cu noi și nu ne-au vizitat în timpul pregătirilor pentru partida cu Olanda.**

— În ceea ce ne privește aveți dreptate. Deși revista noastră apărea joia, după consumarea meciului cu Olanda, ar fi trebuit să fim prezenți la Otopeni pentru ca astăzi să cunoaștem mai bine atmosfera pregătirii, problema antrenamentului criticat de jucători, etc. Totuși, vă putem reproșa că faceți pregătirile prea departe de București, fără legătură telefonică, fără grija de a informa presa despre datele mai importante ale pregătirilor.. Vă rugăm să continuați.

— **Slaba comportare din partida cu Olanda a fost produsă și de o atmosferă de prea mare încredere, de convingerea generală că acești adversari pot fi depășiți foarte ușor. Chiar dv ați scris că trebuie să învingem Olanda cu orice formație vom alinia.**

— Este exact. Dar noi am fost convinși că jucătorii vor fi în plenitudinea forțelor lor de joc, nu atît de somnolenți cum i-am văzut.

— **Tratarea cu ușurință a meciului i-a făcut pe jucători să creadă că meciul poate fi rezolvat doar cu talent, fără angajare la efort. Oricît de talentați sînt Dumitriu II și Dumitrache, ei nu vor realiza nici în viitor mai mult dacă nu se vor angaja în luptă directă cu adversarii, dacă nu se vor pregăti în această direcție. În cadrul antrenamentelor echipei naționale, de obicei scurte, nu se pot înlătura în întregime deficiențele de pregătire cu care jucătorii vin de la cluburi.**

— Considerați că echipa națională trebuie să aibă un termen lung de pregătire?

— **Dacă jucătorii vin bine pregătiți de la cluburi, în formă, atunci antrenamentul echipei naționale poate fi scurt, pentru aclimatizare.**

— Observația noastră este că de-a lungul anilor, aceiași antrenori, au o optică diferită în funcție de activitatea lor la cluburi sau la loturile reprezentative. Pur și simplu schimbă pozițiile, opiniile. Cînd sînt la club critică pe colegii lor de la loturi, cînd sînt chemați la loturi critică pe antrenorii de club. Devin acuzatori sau acuzați după posturile pe care le ocupă. Antrenorilor noștri le lipsește în mod evident omogenitatea, unirea strînsă în slujba fotbalului. Credem că a sosit de mult timpul unei coeziuni care să folosească cu adevărat acestui sport.

— **Din păcate proverbul" cămașa-i mai** aproape de piele decît haina" **se potrivește ca o mănușă în acest caz. Într-adevăr nu reușim această coeziune. Am încercat. Poate nu am făcut-o cu suficientă tărie pentru a ajunge la un comun acord de vederi, poate că nici nu am fost ajutați suficient. Sînt păreri foarte diferite chiar asupra valorii jucătorilor selecționabili. Asemenea nepotriviri ne-au dat și nouă de gîndit. De aceea comisia de selecție a propus federației să angajeze un antrenor străin. Poate că acesta, nefamiliarizat cu jucătorii și cu atmosfera din fotbalul nostru, va reuși să ne ajute să stabilim mai precis valorile din fotbalul nostru și modalitatea de a da mai grabnic un potențial echipei noastre naționale decît ar pretinde unele reforme organizatorice ale căror roade vor rezulta peste cîțiva ani.**

— Ne bucură hotărîrea dv. de a apela la serviciile unui antrenor străin fiindcă am considerat nefirească, ciudată chiar, opoziția majorității antrenorilor noștri în problema aducerii unui antrenor străin, bineînțeles reputat. Și totuși, ce se întîmplă acum cu echipa națională?

— **După cum știți, avem un proiect de pregătire comună pe timpul vacanței care ar urma să fie pus în aplicare de la 1 iulie, la Snagov, cu o durată de 15 zile. Lotul nu l-am definitivat încă, deoarece, dintr-un număr larg de jucători chemați vor fi opriți acei care, pe lîngă talent și valoare vor fi apți din punct de vedere medical și al potențialului fizic. Am creat și un lot B pe lîngă acela de tineret și juniori. Un „lot B" care să nu fie format.**

Sperăm într-o bună pregătire pe timpul verii și apoi în examene favorabile înaintea disputării preliminariilor campionatului mondial. De pildă, la 4 și 25 septembrie va avea loc o dublă întîlnire Bratislava — București, cu care prilej vom încerca echipa națională, iar la 9 septembrie am reținut o dată pentru o întîlnire amicală, fie revanșa cu Olanda în deplasare, fie un joc cu Polonia acasă.

★

Discuția s-a oprit aici, dar sînt încă multe de spus și de făcut în problema relațiilor dintre antrenori și jucători și în problema mereu actuală a echipei naționale.

Aurel C. NEAGU

STATUTUL F. R. FOTBAL TREBUIE ÎMBUNĂTĂȚIT!

Din capul locului trebuie să salutăm apariția statutului F. R. Fotbal. În sfîrșit, fotbalul nostru va avea o lege de bază.

Dar, parcurgînd cele 39 de articole ale statutului, cititorul are impresia că acest statut poate fi aplicat nu numai fotbalului ci, în aceeași măsură și celorlalte discipline sportive. Ajunge să înlocuiești cuvintele specifice, ce ține strict de domeniul fotbalului, cu al oricăror discipline sportive pentru a obține un statut (provizoriu sau nu) pentru oricare dintre ele. **Și, astfel, fotbalul și federația sa au fost aliniate în rînd cu celelalte zeci de federații care fac parte din C.N.E.F.S., în ciuda diferențelor nete existente între fotbal și celelalte discipline sportive.**

Or, noi credem că nu se poate pune semnul egalității între fotbal și oricare altă disciplină sportivă. Fotbalului și federației sale le este necesar un statut specific alcătuit în deplină conformitate cu realitatea, cu necesitățile și cu aspirațiile lui.

PRIN CE AR TREBUI SĂ SE DEOSEBEASCĂ STATUTUL F.R.F. DE STATUTUL MODEL AL FEDERAȚIILOR SPORTIVE? Printr-o mai mare libertate de acțiune acordată F. R. Fotbal în domeniile administrativ, tehnic și financiar. Aceasta ar însemna ca o serie de probleme administrative să fie rezolvate de federație, eliminîndu-se astfel o serie de verigi intermediare, ca federația însăși să decidă în problemele tehnice, de metodică și orientare etc., ca veniturile aduse de fotbal, în lei și valută să fie manipulate și întrebuințate în folosul dezvoltării fotbalului. Toate acestea cu specificarea obligației statutare ca, la perioade determinate, care să nu fie mai mici de un an, Federația Română de Fotbal să răspundă în fața C.N.E.F.S. de îndeplinirea (sau nu) a acestor prevederi.

În felul acesta, F.R.F. ar deveni un organism real, viabil, pe măsura dezvoltării activității fotbalistice, în cadrul general al mișcării sportive din țara noastră. **Or, tocmai aceste principii, indispensabile bunului mers al F.R.F., lipsesc din acest statut a cărei primă calitate ar trebui să fie definirea limpede a liniilor directoare ale organizării fotbalului românesc — atributele unui statut realist.** În aceeași ordine de idei, însăși F.R.F., la rîndul său, va trebui să acorde organelor sale centrale și teritoriale o sferă de acțiune mai mare ca pînă acum.

Apoi, un principiu ar trebui să guverneze alegerea organelor federației de jos în sus. Anume, cel al **eligibilității prin vot, pe timp de doi ani,** a tuturor celor ce vor conduce acest organism. În cazul acesta, articolele 6, 11, 13 aliniatul **e,** 16 alin. **p** ar trebui revăzute. În plus, propunem un amendament: este de dorit ca statutul să prevadă în mod expres cerința ca cei aleși, indiferent de organul în care vor activa, să aibă **un număr de ani de practică în probleme de fotbal.** Or, statutul provizoriu inserează această cerință numai în ceeace-i privește pe instructori (art. 31) și arbitri (art. 32).

Dar fiindcă veni vorba de organele de conducere ale federației, să le mai dedicăm cîteva rînduri.

Reamintim cuprinsul art. 7: **„Conferința este organul superior al Federației Române de Fotbal și se ține din 6 în 6 ani, la convocarea comitetului federal. Conferința poate fi convocată și în ședință extraordinară de comitetul federal".** Cuprinsul lui, redat în întregime, face din conferința federației un organ fără viață: distanța dintre două conferințe fiind enormă, rolul acestora devine nul. În 6 ani multe se pot petrece în lumea fotbalistică, se pot schimba total problemele care ar rebui să stea în atenția conferințelor.

Studiind capitolele III și IV în care sînt trecute atribuțiile comitetului federal și biroului federal, reiese că în loc să rămînă la discutarea și luarea de hotărîri privind problemele de bază ale mișcării fotbalistice, **și comitetul ca și biroul federal sînt încărcate cu fel de fel de atribuții de care, în fapt, ar trebui să se ocupe organul tehnic al F.R.F.** (Colegiul central al antrenorilor) și arbitrilor **sau secretariatul federației.** Astfel, ni se pare anacronic aliniatul **v** din art. 16. De ce este necesar ca biroul federal să aprobe jocurile internaționale organizate pînă și de cel mai mic club sau asociație sportivă? De ce să fie încărcată agenda biroului federal cu o astfel de atribuție care nu face decît să îngreuneze procedura perfectării unor astfel de partide? Mai multă libertate de acțiune cluburilor și asociațiilor sportive nu ar fi decît spre folosul fotbalului nostru. Dar mai sînt și alte prevederi care ni se par fără acoperire. De pildă, credem că s-a greșit trecîndu-se în atribuțiile biroului federal **selecționarea** (art. 16 alin. **f) echipei naționale.** Există o comisie de selecție care se ocupă numai de așa ceva. Biroul federal, poate APROBA lotul propus și planul de pregătire. Apoi, aliniatul **i** este mai curînd de competența Colegiului central de antrenori, după cum alin. **k** de cea a secretariatului federației. În schimb, propunem ca în atribuțiile comitetului federal **să** intre neapărat: 1) **stabilirea obiectivelor activității fotbalistice pe perioada următoare întrunirii comitetului federal** (cuprinsul actualului alin. **a** al art. 13 este confuz) și 2) **elaborarea unor norme de clasificare sportivă în concordanță cu exigențele fotbalului modern.**

Dar în activitatea F.R.F. un rol important îl au comisiile și colegiile centrale pe care pre-

Mircea TUDORAN

(Continuare în pag. 7)